

Senin 'İç'in Bir Kitap
Hikmet Seven

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Gizem Aslan

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2025

ISBN: 978-625-6130-51-7

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

SENİN 'İÇ'İN BİR KİTAP

Hikmet Seven

Hikmet SEVEN (1981)

Kişilik tipim INFJ olup okumayı, yazmayı, düşünmeyi severim. Bir logofil, yani kelime severimdir. ‘Kelime Etkisi’ni, Kelebek Etkisi gibi gördüğüm için kalemimle kanat çırpıyordum ve *Senin İçin Bir Kitap, Hayat Kıssadır*’dan sonraki ikinci kitabım. Z kuşağına ayrı bir önem versem de A’dan Z’ye her kuşağın yararlanabileceği frekansta yazmak için uğraşıyordum.

“Kitap, istikbale yollanan bir mektup” diyen Cemil Meriç’i çok severim ve bu çalışmanın da hem şimdi hem de sonrası için yararlı bir mektup olmasını umuyorum. Sonranız, öncenizden güzel olsun. Sevgi ve hikmetle...

Ön Söz

Sevgili okur,

Şu an bin yıl yaşayacağını bilsen, bu süreyi bir ekran karşısında geçirebilecek kadar içerik bulabilirsin. Oyunlar, filmler, diziler, şarkılar, tartışma ve magazin programları, maçlar derken bir koltukta bu bin yıllık ömrü tüketecek içerik var. Oysa mesele içerik değil, 'içeri'n; yani iç dünya. Hani en eski tarihlerden beri en kadim kitapların, en etkili insanların seni yönetmeye çalıştığı iç dünya. Geçmişin, geleceği; suyun, suya benzemesinden daha fazla benzediğini söyleyen İbn Haldun haksız mı? Geçmişteki 'insanların çoğu' gibi sen de dünyanın yerine dünyaya, içeriğin yerine içeriğe mi takılıp kalacaksın? İnsanların çoğu, bu kitapta belki de hiç duymadığın bir yönüyle yer alıyor. Sakın sen de o grupta olmayasın?

Ey Sevgili okur,

Hemen her insan, yaşamının bir döneminde arayış içinde olur. Ben, kendi arayış dönemimde böyle bir kitaba gerek duyuyordum. Şimdi ise anlamlı soruları olan, 'anlam'a dair soruları olan insanlar için anlamlı bir iş yapabilmek adına bu kitabı yazdım. Elbette kitabın adındaki espriyi anlıyorsun; sana bu kitabın senin için olduğunu söylerken, senin içinin de bir kitap olduğunu söylüyorum. Az kelime ile çok anlam üretme gayreti, bu kitabın ruhunu oluşturuyor. Bu yüzdendir ki kitabın tas-

lağını okuyup değerli kritiklerini bana iletlenlerin ortak noktası “damdan dűşer gibi bir giriş, betimleme eksikliği, psikolojik tahlillerin olmayışı“ gibi o açıdan haklı yorumlardı. Gel gör ki o eksikleri tamamlayacak kapasite bende yok. Dođrudan mesaj veren deneme türü yazılar ile ömür tükettiğim için bana uzunca gelen tasvirleri okumaya sabrım olmadığı gibi; o tarzı, bu kitapta işleyecek yeteneğim de bulunmuyor.

Bu kitap belki de bir Novella. Yani roman kadar uzun değil, hikâye kadar kısa değil. Bir amacı var bu kitabın. Sana metaforlar sunup seni metafizik düşüncelere daldırıp sana metamorfoz yaşatmak. Yani örnekler vermek, anlamlar çıkarmak ve devamında anlamlı bir dönüşüm gerçekleştirmek. Bu amaçla sahip çok daha güzel kitaplar var ve řu an bu kitabı bırakıp onlara yönelmeni bile kazanç sayarım dostum. Birçok kitabın ön sözünde yer aldığı gibi “bu kitap önemli bir boşluğu dolduruyor“ falan demeyeceğim. İime dert olan bir boşluğu doldurmaya çalışıyorum, hepsi bu kadar.

Sosyal medyanın @-sosyal insanı olan sen, ey sevgili okur;

Bir genç erkek ve bir genç kız göreceksin bu kitapta. İkisinin de ortak noktası; telesma, yani Bay Tılsım. Büyük olasılıkla ilk defa okuyacağın satırlar göreceksin. Yıllardır seni bekleyen, bağımlılıklarından dolayı bağlılığını yitirdiğin için bir türlü okumadığın kitaptan ilhamla yazılmış satırlar...

“Televizyon, kitabı ilk rauntta nakavt etti.“ demişti Cemil Meriç. İnternet ise nakavt olmuş kişilerin üstünde tepiniyor şimdilerde. Bu kitap belki doğrulmana, doğruyu bulmana yardımcı olur. O yüzden diyorum ya:

“Senin ‘İ’in Bir Kitap...

1. Bölüm: Arayış

Fuat, genç bir öğrenci ve şu anki hayatını tanımlayan kelime; arayış. Bu çağda o kadar çok ‘buluş’ yapıldı ki insanlar, o buluşların girdabında ‘kayboluş’ yaşıyorlar âdetâ. Fuat da bu kayboluş içinde bir arayıştaydı. Sosyal medya da öyle bir buluşun sonucuydu ve elbette Fuat da çoğu zaman sosyal medyada ‘takılıyordu’.

O gün okuduğu bir haber sarsmıştı Fuat’ı. Etkilendiği o ünlü Hollywood aktörü, intihar etmişti. Filmlerinde gençlerin sorunlarını çözen, terapi ayarında sohbetler yapan, çocukları sevindiren, mutlu aile filmleri rollerinin ideal tipi olan o aktör, gerçek hayatta intihar eden biri olmuştu. Şok haberdi bu Fuat için. Kariyer, şöhret, başarı, ödül dolu bir kariyerin son karesi maalesef intihar olmuştu. Aktör, bu sefer son filmi ile değil, hayat filminin sonu ile ‘TT’ olmuştu. Adına açılan etikete yazılan bir paylaşım, Fuat’ın dikkatini çekti:

“Filmlerin değil, Fiillerin ‘vizyona’ girdi şimdi.”

Kısa ve öz bir cümle idi. “t_elesma” isimli bir hesaptı bu. İlginç, özgün bir kelimeye benziyordu “t_elesma”. Aktör için yazılan onca övgü cümlesi, film repliği, videolar, görseller, pasajlar okudu Fuat ama kalbine bir ok gibi saplanan cümle, bu gizemli hesabın bu cümlesi oldu: “Filmlerin değil, Fiillerin ‘vizyona’ girdi şimdi.”

Yazan kişi, belli ki okuyanlara bir mesaj vermek istiyordu. Ya da zaten her gün kaç şekilde ölüm gerçeği üzerinden verilen o güçlü mesajı, kendi üslubuyla hatırlatıyordu. Kelimelere ilgisi de vardı besbelli, nitekim hem cümlesi hem de ismi dikkat çekiciydi. Önce bu kelimeyi araştırdı Fuat. Sosyal medyayı etkin kullanan birisi olarak bir şeyin farkındaydı. İnsanlar, kullandıkları takma isimler ile bile mesaj verebiliyorlardı. Fuat'ın da kelimelere ilgisi vardı. Şu yaşına kadar öğrenebildiği İngilizce bilgisi ile Sword (Kılıç) ile Words (Sözler, Kelimeler) kelimelerinin aynı harflerden oluşması, Fuat'a kalemin kılıçtan keskin olmasını çağırıyordu mesela...

Öyle ki zihnini böyle çalıştırdığı bir gün "Klavyem, kaval-yemdir." diyebilmişti. Kelimeler ile dans etmek hoşuna gidiyordu. İşte bu "t_lesma" hesabı, belki de Fuat'ın bu entelektüel yönüne dokunduğu için incelemeye başladı. Bu meçhul kişinin zaman akışına baktığında, birçok cümle paylaştığını gördü. Hemen hepsi kısa ve özlü cümlelerdi. Âdeta önündeki bir kitaptan veya defterden tek tek dijital ortama aktarılmış gibiydi.

Hiçbir paylaşımda o cümlenin alıntı olduğunu gösteren bir bilgi yoktu, yani alıntı olup olmadığı anlaşılmıyordu. Cümlelerden bazılarını internette tarattı, herhangi bir kişiye ait olduğu da gözüküyordu. Fuat, şu ana kadarki araştırmasıyla "t_lesma"nın bu cümleleri kendisinin yazdığına kanaat getirdi. Bir taklitçi değildi bu hesap. Evet, Fuat'ın karşısında cidden özgün birisi vardı.

Eğer gerçekten böyle ise bu özgün ve gizemli kişi ile irtibata geçmek keyifli olabilirdi. Fuat'ın arayış yolculuğunda bir durak da bu meçhul hesap olabilirdi. "t_lesma" ile iletişime

geçmeden yaptığı araştırmada ulaştığı anlam, merakını daha da artırdı:

Telesma: Tılsım. Yunanca kökenli bir kelimedir, başka bir şeyi tamamlayan, onu bütün hâline getiren nesne ya da fikirdir.

Fuat, ilginç bir durum ile karşı karşıyaydı. Merakını gider sin diye araştırdığı kelime, onu daha çok meraklandırmıştı. “t_elsesma” hesabının sahibi her kimse, boş biri değildi ve muhatabında bir yerlere dokunuyordu. Tılsım... Bütünleyici... Son eksik parça... Öyle bir şey ki konulduğunda tamamlıyor. Âdeta en son basılan enter tuşu, dokunulduğunda aydınlatan düğme, eklendiğinde cümlenin anlamını tamamlayan kelimedir...

Gerçi, kod isim telesma değil “t_elsesma” idi, yani t harfi ile diğerleri ayrı yazılmış idi ama o isim önceden alındığı için otomatik olarak böyle yazılmış da olabilirdi. Böyle miydi hakikat? Fuat, doğrudan mesaj yoluyla, içindeki kıpırtı ve heyecanın eşliğinde “t_elsesma”ya yazdı:

-Merhaba! Tanışabilir miyiz?

2. Bölüm: You/niverse

Nevâ; her genç kız gibi sevgi, aşk gibi sözcüklerden etkileniyordu. Çağının ve çağdaşlarının etkisiyle bu kelimeleri şarkılarında, filmlerinde, kitaplarında sık sık işleyen ünlü isimlerden ve o ünlü isimlerin 'rengarenk' yaşantılarından etkilendiği gibi... İşte şimdi de sosyal medyadan içinde bolca aşk kelimesinin geçtiği bir hadiseyi okuyordu. Birliktelikleri de ayrılıkları da olay olan bir ikilinin ayrılığı, yıldırım hadise idi âdetâ sanal dünyada... Ünlü ikiliden birinin mektubunda, şu ifadeler vardı:

“Aşk çok hoş, her şey aşkla hoş. Herkesin yaşaması, yaşamaktan korkmaması gereken tek duygu... Lakin bazen aşk olsa da olmuyor. Hep söylerim; bizi, aşk ve sevgi kurtaracak. Aşk, hep olsun.”

Mektuptaki “bazen aşk olsa da olmuyor” ile “bizi aşk ve sevgi kurtaracak, aşk hep olsun” cümleleri kafasını kurcalamıştı Nevâ'nın. Şarkıları aşktan, sevgiden geçilmeyen solistler; âdetâ albüm sayısınca sevgili değiştiriyordu. Ölümsüz aşk içerikli filmi çeken aktris ve aktörler ise ölümlerine kadar kim bilir kaç sevgili değiştiriyordu. İki ünlü isme ait bu boşanmaya dair bir yorum, Nevâ'nın dikkatini çekmişti.

“Sanatçının oynayamadığı rol” diye başlayan ifade, şöyle devam ediyordu. “Sanatçılar, canlandırdıkları karakterleri iyi oynuyorlar ama hayat sahnesindeki gerçek rollerinde bocalıyorlar.”

Anlam yüklü, kısa, öz ve de bu tip olayları özetleyen bir ifa-
deydi. Garip bir ismi vardı bu yorumu yapan hesabın: @t_eles-
ma...Ve şöyle diyordu “t_elsesma”: Âşkısan, çekilirsin.

Adamın paylaşımları -hoş, erkek olup olmadığını da bil-
miyordu ya- hep böyle kısa, öz, merak ettirici idi. Evet, böyle
çok hesap vardı ama bu başkaydı sanki. Paylaşımları belli za-
man aralıklarında görünüyordu. Âdeta bir süre internete giri-
yor, hızlıca gündemi tarıyor ve yazacaklarını yazıp yine kaybo-
luyordu. Kimseye sataşan bir cümlesi yoktu, kelimeler ile arası
pek iyi görünüyordu. Sanki görev gereği bu cümleleri yazıyor
ve oraya bırakıyordu.

Hele bugün gördüğü bir başka kelime, Nevâ'nın bu hesaba
olan ilgisini iyice kabartmıştı:

-“You-niverse” yazıp bırakmıştı adam.

Nevâ, İngilizce'yi severdi. Universe kelimesinin kâinat de-
mek olduğunu biliyordu, “u” harfi ile “you” (sen) kelimesinin
aynı şekilde okunduğunu da... Adam, bir kelime oyunu ile “sen
kâinatsın” gibi bir şey demek istemiş olmalıydı. Adamın pay-
laşım geçmişine bakınca içinde İngilizce barındıran bir cümle
daha gördü:

“Who is hû...”

Nasıl bir cümleydi bu? “Who” kelimesi “kim?” anlamın-
daydı ama imlâya pek özenli bu kişi, soru işareti koymamıştı.
“hû” ne idi peki? Adamın bu şapkalı harfleri sevdiği de pek
belliydi. Osmanlıca sevenler kullanırdı genellikle bu şapkaları.
Bu adam, hem Osmanlıca hem İngilizce ile ilgili biri olmalıydı.
Öyleyse özel bir kelime olmalıydı bu hû kelimesi ve hâliyle bu
cümle de önceki diğerleri gibi açıklama gerektiriyordu.

İnternetteki yalan yanlış yazışmaları biliyordu Nevâ. Basit bir merak ile başlayıp facia ile sonuçlanan sörfleri de epeyce duymuştu. Bununla beraber olumlu örnekler de vardı. Eskiden “Bir kitap okudum, hayatım değişti.” gibi sözler bilinirdi. Kitap okumaya rağbet olmayan bu ülkede, bu sözü duymak hayal gibi bir şey olsa da... Şimdilerde ise bir tıklama ile olumlu veya olumsuz şekilde değişen yaşamlar vardı. Bu değişimler, genellikle pişmanlık ile bitse de hepsi böyle olmuyordu. Nitekim bu hesabın paylaşımlarında da en ufak bir gereksizlik görmüyordu.

Bu düşünceler, Nevâ'nın zihnini kurcalarken bu kişiye önce bir e-mail yollamaya karar verdi. Adını Nevâ olarak değil, “Eva” olarak yazdı ve yeni hesabından Telesma'ya şu soruları sordu:

Merhabalar,

Kısaca birkaç soru sormak istiyorum, uzunca yazılanlardan pek hoşlanmadığınızı düşünerek.

1- “Who is hû?” yazarken ne demek istediniz?

2- En magazinel bir ayrılık hadisesi altına yazdığınız “Âşık-san, çekilirsin.” sözü ne anlama geliyor?

3- Youniverse tabiri çok şey anlatıyor gibi, ne demek istiyorsunuz Allah aşkına?

Kim olduğunuzu bilmiyorum, sorularıma cevap verip vermeyeceğinizi de... Rahatsızlık verdiysem özür dilerim.

Bu arada, Eva benim gerçek ismim değil. Zannederim telesma da sizin gerçek isminiz değil. Bu kadar sanallık içinde sorularıma vereceğiniz cevabı ‘gerçekten’ merak ediyorum.

İyi günler...

3. Bölüm: Ben de Seni Bekliyordum

t_elsesma, yani Bay Tılsım, kitap okumaya ara verdiğinde farklı işler ile meşgul olurdu. Onu iki kelime ile tarif edecek olan kişi, “Uyumuyorsa meşgul.” derdi. Zira ya elinde kitap olurdu ya zihninde düşünceler ya da dilinde okuduğu bir şeyler. Kitap, çay, kahve, kalem, klavye, aperiatif yiyecekler... Birçok insanın keyif için yaptığı dünyevi uğraşlar ile işi olmazdı. Futbol ilgisini yıllar önce taca atmış, sinema ilgisini belli bir çerçeveye oturtmuş, tımarhane konusu hâline gelen medya, haber takibini ise minimuma indirmişti. Madde madde listelediği gereksizlikleri hayatından çıkarmış, önem sırasındaki ilk maddeye ‘mana’yı koymuştu. Bu durumu da şöyle özetliyordu: Damağı ile değil, dimağı ile tat almak. Yani maddi lezzetlerden ziyade fikren, ruhen lezzet duymak. Elbette bu durum tatmayanın bilemeyeceği türden bir lezzet idi. “Damağı ile değil, dimağı ile tat almak” cümlesi, Fuat’ın da dikkatini çekmişti ve neredeyse her cümlesinin izahını sormak istiyordu Bay Tılsım’a.

Bay Tılsım, sosyal medyanın öneminin de farkındaydı. Fakat çoğu modern buluşlar gibi “etkileri ve eksileri çok” olarak görüyordu bu mecraayı. Eksisi yerine artı bir etki uyandırabilmek için, yararlı olabilir düşüncesi ile bir hesap açmış ve iç dün-

yasından dış dünyaya yayın yapmaya başlamıştı. Sadece kitap okuma molasında sosyal medyaya az biraz vakit ayırıp bakarken, kendisine gelen mesajı gördü.

-Merhaba! Tanışabilir miyiz?

Mesaj sahibinin profilini, paylaşımlarını inceledi. Bir gençti, erkekti. Paylaşımlarından anlaşıldığına göre meraklı biriydi ve anlaşıldığına göre akranlarından farklıydı. Olur olmaz her şeye yorum yapmayan, düzeysiz, faydasız videolar paylaşmayan, kelimeleri seven, arayış içinde görünen bir profildi. Fakat aradığını bulamamış gibiydi. Nereden mi anlıyordu tüm bunları?

Gördükleri, kendi gençliğinin satırları gibiydi de ondan. Yaşı kırkı Bay Tılsım'ın. Onun gençliği de o döneme göre tehlikeler ile doluydu. Bugünkü imkânlar olsaydı, muhtemelen Fuat gibi olacaktı o da. Flashback yaptı zihninde, yani fikren maziye gitti. Onun da bir arayışı olmuştu ve hatta Arayış isimli bir şiiri bile yayınlanmıştı okul dergisinde. Âdeta o şiir, bir dua olmuş ve çok geçmeden aradığını da bulmuştu. İnsanlarda bulamamıştı aradığını, kitaplarda bulmuştu. Cemil Meriç gibi... Bulmanın sorumluluğu, başkalarına da buldurmak olmalıydı diye düşündü sonra. Ve şimdi galiba vaktiydi. Paylaşmanın, sorana söylemenin, isteyene tavsiye etmenin vakti... Zira, anlamıştı ki karşıdakinin isteği yoksa, niyeti sağlıklı değilse, bu iş olmuyordu. Öyle ki aynı imkânlar, aynı kitaplar, aynı yayınlar hemen herkesin ulaşabileceği bir durumda iken çoğu insanın ilgisiz, isteksiz kalması, sorumluluğun kitaplarda değil, okumayan insanlarda olduğunun delili idi.

Ama özel ve istisna bir grup vardı Bay Tılsım için; Bulmak isteyip de bulamayanlar. Kendi deneyimi, hep bu kişileri ha-

tırlatıyordu ona. Bulmak isteyip de bulamayanları... Ararken kaybolanları... Fuat onlardan biri miydi acaba? Vereceği cevaplardan anlaşılacaktı bu.

-Tanışalım genç! Sor, söyleyeyim!

4. Bölüm: Nükleer ve Niyet

Bay Tılsım'ın kırk yıllık ömrü içinde yaptığı okumalardan elde ettiği bir kazanım “niyet” kavramıydı. Bir Tılsım gibiydi niyet. Bir iksir gibi. Bir işin harika veya berbat bir sonuç doğurması hep niyet ile ilgili idi. İnanan insanın niyeti amelinden hayırlıydı.

Bay Tılsım, niyet kavramını bazı test sorularında yer alan özel denklemler gibi düşünüyordu. İşte öyle bir denklemde sıfırın en önemli değer olduğunu farz ediyordu ve niyeti de yutan eleman olan sıfır yerine koyuyordu. Nasıl ki sıfır kendisine çarpılan her sayıyı kendisine eşitler; iyi niyet de hangi işe çekirdek olursa onu denklemin en değerli rakamı olan sıfıra dönüştürürdü ona göre.

Mesela; yardım etmek fiili, yardımın miktarı azıcık bile olsa Allah rızasını kazanma niyeti ile ‘çarpılırsa’ sonuç denklemin en değerlisi olan sıfır oluyordu. Niyet; azı, çok yapıyordu. Niyet herkesin kalbinde olabileceğinden dolayı da servet olarak eşit olmayan insanlar, niyetleri sayesinde fırsat eşitliği yaşıyorlardı.

Farklı bir denklemde de en değersiz sayının sıfır olduğunu düşündüğünüzde bu sefer kötü niyet, en değerli işi bile mahvediyordu. Yardım etme fiili gösteriş niyeti ile ‘çarpılırsa’ sonuç sıfır oluyordu yani...